

12. Ο ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ίδού, ἴσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, εἴάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν, καὶ θέλω δεῖπνήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.» Ἀποκάλυψη 3/γ' 20.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ἀποκ. 2/β' 1-7, Ὡσ. 2/β' 13, Ἀποκ. 2/β' 8-17, Ἀποκ. 2/β' 18- 3/γ' 6, Ἡσ. 60/ξ' 14, Ἀποκ. 3/γ' 14-22.

Ὁ Ἰωάννης ἦταν ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς 12 ἀποστόλους ποὺ πέθανε. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ευαγγέλιο καὶ τὶς ἐπιστολές ποὺ φέρνουν τὸ ὄνομά του, ἔχει γράψῃ καὶ τὴν Ἀποκάλυψη, ὅπου δίνονται περισσότερες πληροφορίες σχετικὰ με τὴ Μεγάλῃ Διαμάχῃ. Ἐμεῖς, ὠστόσο, θὰ εστιάσουμε στὴν περιγραφή των ἐπτὰ ἐκκλησιῶν. Ἐνα πράγμα τὸ ὁποῖο ξεχωρίζει εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς προσεγγίζει προσωπικὰ τὴν κάθε ἐκκλησία. Ὅλες οἱ ἐκκλησίες ἔχουν διαφορετικὲς ἀνάγκες ποὺ Ἐκεῖνος καλύπτει.

Οἱ ἐκκλησίες αὐτές φαίνεται νὰ πασχίζουν με τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματά τους. Προσπαθοῦν τὰ μέλη τους νὰ ζουν με τὸν Ἰησοῦ καὶ νὰ εἶναι πιστά στο κάλεσμά Του νὰ γίνουν μάρτυρες στὸν κόσμῳ, ἢ μήπως στέκονται καὶ στὶς δύο πλευρές προσπαθώντας νὰ δείχνουν Χριστιανοὶ ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι με τὶς δυνάμεις τοῦ σκότους; Παρότι τοποθετοῦμαστε στὴν τελευταία αὐτῶν των ἐκκλησιῶν, θὰ δούμε ὅτι ἀντιμετωπίζουμε πολλές ἀπὸ τὶς προκλήσεις ποὺ ἀντιμετώπισαν καὶ οἱ ὑπόλοιπες ἐκκλησίες ἀνά τους αἰῶνες.

Κυριακή 13 Μαρτίου

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ

Στην Αποκ. 2/β' 1, ο Ιησούς φαίνεται να κρατάει επτά αστέρια και να περπατάει ανάμεσα σε επτά λυχνίες καθώς απευθύνεται στην εκκλησία της Εφέσου. Οι επτά λυχνίες είναι εκκλησίες και τα επτά αστέρια είναι άγγελοι που έχουν την φροντίδα αυτών των εκκλησιών (Αποκ. 1/α' 20). Με άλλα λόγια, υπάρχει στενή σύνδεση μεταξύ των εκκλησιών και του θρόνου του Θεού στον ουρανό. Οι εκκλησίες έχουν σημαντικό ρόλο στη Μεγάλη Διαμάχη.

Διαβάστε Αποκ. 2/β' 1-7. Πώς βλέπουμε τη Μεγάλη Διαμάχη να εξελίσσεται σ' αυτά τα εδάφια;

.....
Το μήνυμα στην Έφεσο ξεκινάει με την περιγραφή του χαρακτήρα της. Ο Ιησούς γνωρίζει τόσο τα δυνατά όσο και τα αδύνατά της σημεία. Την συγχαίρει για τα έργα της, την υπομονή αλλά και για το ότι δεν ανέχτηκε στους κόλπους της τους ψευδοδιδασκάλους (Αποκ. 2/β' 2,3,6), μία ξεκάθαρη προειδοποίηση του ότι δεν πρέπει να ανεχόμαστε τις ψευδείς διδασκαλίες στην εκκλησία. Φαίνεται ότι η εκκλησία της Εφέσου στρατεύθηκε από τον Θεό στη μάχη εναντίον του σκότους, και δέχθηκε αντεπίθεση από τον Σατανά με τη μορφή ψευδαποστόλων – οπαδών του Νικολάου, πιθανότατα του ενός από τους επτά διακόνους (Πράξ. 6/ζ' 5) – οι οποίοι είχαν δημιουργήσει ένα άλλο κίνημα. Όποια κι αν ήταν η αίρεση τους, ο Ιησούς την μισούσε (Αποκ. 2/β' 6).

Το πρόβλημα με την εκκλησία της Εφέσου ήταν ότι είχε αφήσει την πρώτη της αγάπη (Αποκ. 2/β' 4). Αυτό είναι παρεμφερές με τις απεικονίσεις στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, όπου η αποστασία του Ισραήλ παρομοιάζεται με αναζήτηση εραστών (δείτε για παράδειγμα Ωσ. 2/β' 13).

Μπορεί η κατάσταση να δείχνει απελπιστική, αλλά ο Ιησούς βοηθάει πάντοτε το λαό Του. Τους ενθαρρύνει να θυμηθούν από πού ξέπεσαν, να μετανοήσουν και να επανέλθουν. Να θυμηθούν την αρχική τους αγάπη και να κάνουν και πάλι τα πρώτα έργα (Αποκ. 2/β' 5).

ΣΚΕΨΗ: «Την αγάπην σου την πρώτην αφήκας» (Αποκ. 2/β' 4). Γιατί είναι τόσο εύκολο να συμβεί; Τι είναι αυτό που μπορεί να ψυχράνει την αγάπη μας στον Θεό, είτε προσωπικά είτε ως εκκλησία; Πώς μπορούμε να κρατήσουμε ζωντανό το ζήλο μας για τον Θεό και την αλήθεια Του στο πέρασμα των χρόνων;

Δευτέρα 14 Μαρτίου

ΣΜΥΡΝΗ ΚΑΙ ΠΕΡΓΑΜΟΣ

Στην εκκλησία της Σμύρνης, ο Ιησούς συστήνεται ως «ο πρώτος και ο έσχατος, όστις έγεινε νεκρός και έζησεν» (Αποκ. 2/β' 8, δειτε Αποκ. 1/α' 18). Στην εκκλησία της Περγάμου, ο Ιησούς εμφανίζεται με μία δίστομη μάχαιρα στο στόμα Του (Αποκ. 1/α' 16, 2/β' 12). Ποια είναι η σημασία του τρόπου με τον οποίο ο Ιησούς περιγράφεται σ' αυτές τις δύο εκκλησίες;

.....

.....

Διαβάστε Αποκ. 2/β' 8-17. Τα μέλη στην εκκλησία της Σμύρνης είναι γνωστά για τα έργα τους, ωστόσο ανάμεσά τους υπάρχει η «συναγωγή του Σατανά» (Αποκ. 2/β' 9). Παρομοίως, και τα μέλη της Περγάμου φαίνεται να κρατούν την πίστη τους, παρότι ο «θρόνος του Σατανά» βρίσκεται μεταξύ τους (Αποκ. 2/β' 13). Έτσι, και εδώ βλέπουμε την ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης.

Η εκκλησία της Σμύρνης προειδοποιείται για τις δύσκολες στιγμές που θα περάσει με φυλάκιση, ακόμη και θάνατο (Αποκ. 2/β' 10). Στην Πέργαμο ήδη κάποιος είχε θανατωθεί για την πίστη του (Αποκ. 2/β' 13). Εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι οι δύσκολες στιγμές έχουν κάποιο χρονικό όριο, με άλλα λόγια το κακό επιτρέπεται μέχρι ενός σημείου (Αποκ. 2/β' 10).

Ο Θεός όμως λέει στην Πέργαμο: «Έχω όμως κατά σου ολίγα, διότι έχει εκεί τινάς κρατούντας την διδαχήν του Βαλαάμ» και «των Νικολαϊτών» (Αποκ. 2/β' 14,15).

«Ο Νικόλαος και ο Βαλαάμ φαίνεται να είναι παράλληλοι όροι. Το ελληνικό όνομα Νικόλαος αποτελείται από τις λέξεις νίκη και λαός – αυτός που νικάει τον λαό. Το εβραϊκό όνομα Βαλαάμ αποτελείται και αυτό από δύο λέξεις baal που σημαίνει καταστρέφω και am που σημαίνει άνθρωπος – καταστροφή του λαού.» Ranko Stefanovic, Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation, σ. 111.

Ο Ιησούς προειδοποιεί την εκκλησία πως αν αυτή η αίρεση συνεχίσει θα έρθει ο Ίδιος Του να τους πολεμήσει με το μαχαίρι που έχει στο στόμα Του (Αποκ. 2/β' 16).

Ωστόσο, ακόμη και μέσα σ' αυτές τις προειδοποιήσεις, ο Ιησούς δίνει και στις δύο εκκλησίες μεγάλη ενθάρρυνση (Αποκ. 2/β' 11,17).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Αποκ. 2/β' 14,15. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το πόσο σημαντική είναι η δογματική διδαχή; Γιατί είναι τόσο σημαντική;

Τρίτη 15 Μαρτίου

ΘΥΑΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΣΑΡΔΕΙΣ

Διαβάστε Αποκ. 2/β' 18-3/γ' 6. Τι συνέβαινε σ' αυτές τις εκκλησίες και πώς μπορούμε να ταυτιστούμε μαζί τους, και προσωπικά και ως εκκλησία; Πώς εκδηλώνεται εδώ η Μεγάλη Διαμάχη;

.....

Η παρουσία του Ιησού στην εκκλησία της Θυάτειρας (Αποκ. 2/β' 18) μαρτυρά τις θλίψεις του λαού του Θεού. Τα φλεγόμενα μάτια και τα πόδια όμοια με χαλκολίβανο είναι η εμφάνισή Του που βλέπουμε και στην Αποκ. 1/α' 14,15 αλλά και στο Δαν. 10/ι' 6. Στο τέλος, ο Χριστός θα εμφανιστεί και θα σώσει το λαό Του. Στην πιο σκοτεινή στιγμή του λαού του Θεού, ο Ίδιος ο Θεός θα έρθει για να ελευθερώσει εκείνους των οποίων τα ονόματα είναι γραμμένα στο βιβλίο της ζωής (Δαν. 12/ιβ' 1).

Με παρόμοιο τρόπο ο Ιησούς συστήνεται και στην εκκλησία των Σάρδεων, ως Εκείνος που έχει τα επτά Πνεύματα του Θεού και τα επτά αστέρια (Αποκ. 3/γ' 1, 5/ε' 6). Και πάλι βλέπουμε τον Σωτήρα να εμφανίζεται στο προσκήνιο για να διασφαλίσει την προστασία της εκκλησίας Του.

Η περιγραφή αυτών των δύο εκκλησιών έχει έντονο ενδιαφέρον. Παρότι στη Θυάτειρα τα πράγματα βελτιώνονται (Αποκ. 2/β' 19), παρουσιάζουν ομοιότητες με τον λαό Ισραήλ την εποχή της βασιλείας Ιεζάβελ. Παρομοίως, στη Σάρδεις, ο λαός είναι πνευματικά νεκρός (Αποκ. 3/γ' 1).

Παρά τα ζητήματα αυτά, ο Ιησούς ενθαρρύνει τις εκκλησίες. Αναγνωρίζει στη Θυάτειρα ότι «δεν εγνώρισαν τα βάθη του Σατανά» και ενθαρρύνει τους πιστούς να μείνουν σταθεροί μέχρι τον ερχομό Του (Αποκ. 2/β' 24,25). Και στη Σάρδεις υπάρχουν θετικά σημεία, «ολίγα ονόματα... τα οποία δεν εμόλυναν τα ιμάτια αυτών» (Αποκ. 3/γ' 4).

Σ' αυτούς τους πιστούς ο Ιησούς υπόσχεται ιδιαίτερες ευλογίες. Στη Θυάτειρα υπόσχεται να δώσει «τον αστέρα τον πρωινόν» (Αποκ. 2/β' 28) που στην πραγματικότητα είναι ο Ίδιος (Αποκ. 22/κβ' 16), και στη Σάρδεις υπόσχεται ότι θα τους ομολογήσει «ενώπιον του Πατρός μου, και ενώπιον των αγγέλων αυτού» (Αποκ. 3/γ' 5).

ΣΚΕΨΗ: «Εκείνο το οποίον έχετε, κρατήσατε εωσού έλθω». (Από. 2/β' 25). Τι έχουμε που πρέπει να κρατήσουμε, γιατί χρειάζεται να μετανοήσουμε; Πώς σχετίζονται μεταξύ τους;

Τετάρτη 16 Μαρτίου

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 7. Πώς συστήνεται ο Ιησούς σ' αυτήν την εκκλησία; Τι μας λένε αυτές οι περιγραφές για Εκείνον;

.....
.....
.....
.....
.....

Η εκκλησία επαινείται που, αν και είχε μικρή δύναμη, κράτησε τον λόγο του Χριστού και δεν αρνήθηκε το όνομά Του (Αποκ. 3/γ' 8). Ο Ιησούς υπόσχεται ότι θα κάνει «τους εκ της συναγωγής του Σατανά... να προσκυνήσουν ενώπιον των ποδών σου» (Αποκ. 3/γ' 9). Αυτό το βλέπουμε στο Ησ. 60/ξ' 14 όπου οι κατακτητές του λαού του Θεού παρουσιάζονται να υποτάσσονται σ' αυτούς, γεγονός που έρχεται σε έντονη αντίθεση στην σκληρή τους συμπεριφορά προς τον λαό του Θεού. Από εδώ καταλαβαίνουμε ότι οι «εκ της συναγωγής του Σατανά» πρέπει να έκαναν δύσκολη τη ζωή των Χριστιανών. Όπως είδαμε, και οι προηγούμενες εκκλησίες είχαν προβλήματα με τους ψευδοδιδασκάλους. Η Φιλαδέλφεια, όπως φαίνεται, καθαρίζει την εκκλησία της από αυτό το κακό.

Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 10. Πώς κατανοείτε την καρτερικότητα της εκκλησίας; Πώς υπόσχεται ο Ιησούς να περιορίσει την δοκιμασία τους; Τι σημαίνει αυτό για εμάς σήμερα;

.....
.....
.....
.....
.....

Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας πέρασε τις ίδιες δυσκολίες με τις προηγούμενες εκκλησίες, ωστόσο, η συμπεριφορά της δείχνει διαφορετική. Γι' αυτήν την εκκλησία ο Ιησούς δεν αναφέρει καμία αδυναμία ή κάποιο σημείο το οποίο να χρειάζεται αλλαγή. Η πίστη της και η συνεργασία της με τον Θεό, παρά την «μικράν δύναμιν» της (εδ. 8), έχει εκτιμηθεί από τον Σωτήρα.

«Όστις νικά», δίνεται η υπόσχεση ότι «θέλω κάμει αυτόν σύλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω. Και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού... και το όνομά μου το νέον.» (Αποκ. 3/γ' 12).

Πέμπτη 17 Μαρτίου

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ

Και στην εκκλησία της Λαοδικείας βρίσκουμε κάποιες περιγραφές του Ιησού: «ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός» και «η αρχή της κτίσεως του Θεού» (Αποκ. 3/γ' 14). Αυτές οι περιγραφές δείχνουν τη Θεότητα του Χριστού. Ο «Αμήν» είναι μία αναφορά που βλέπουμε και στο Ησ. 65/ξε' 16 όπου η φράση «ο Θεός της αλήθειας» σημαίνει «Αμήν» και συνδέεται με την διαθήκη. Ο Ιησούς είναι ο σπουδαίος Θεός της διαθήκης – ο Θεός που κρατάει την υπόσχεσή Του για σωτηρία και αποκατάσταση. Ο Ιησούς είναι επίσης ο Πιστός Μάρτυς που μαρτυρεί στο λαό Του το πραγματικό πρόσωπο του Θεού (Αποκ. 1/α' 5, 22/κβ' 16, Ιωάν. 1/α' 18, 14/ιδ' 8-10). Επίσης είναι και ο Δημιουργός (Κολ. 1/α' 16,17). Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 14-22. Τι λέει ο Ιησούς σ' αυτήν την εκκλησία να κάνει; Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια σ' εμάς σήμερα;

.....
Μετά τα πρώτα εδάφια που μας εξήγησαν ποιος είναι ο Ιησούς, φθάνει η στιγμή που πρέπει να μάθουμε ποια είναι αυτή η εκκλησία. Με άλλα λόγια, μπορούμε να μάθουμε πραγματικά για τον εαυτό μας μόνο εάν γνωρίσουμε πρώτα τον Θεό. Τα μέλη αυτής της εκκλησίας αυταπατώνται σε τέτοιο σημείο που νομίζουν ότι έχουν αξίες, στις οποίες στην πραγματικότητα υστερούν (Αποκ. 3/γ' 17). Ο Ιησούς τους συμβουλεύει να λάβουν από Εκείνον τα καλύτερα πράγματα που θα καλύψουν τις ανάγκες τους και θα τους κάνουν να δουν την πραγματική τους κατάσταση (Αποκ. 3/γ' 18).

Υπάρχει η Θεϊκή κρίση. Απαραίτητη είναι η πατρική πειθαρχία – έλεγχος και παιδεία (Αποκ. 3/γ' 19) – καθώς υπάρχει πιθανότητα ο Θεός να τους «εξεμέσει» από το στόμα Του λόγω της χλιαρότητάς τους (Αποκ. 3/γ' 16). Σ' αυτήν την εκκλησία που κινδυνεύει να απομακρυνθεί από την παρουσία του Θεού, δίνονται οι μεγαλύτερες υποσχέσεις. Ο Ιησούς θέλει να δειπνήσει μαζί τους ως Φίλος (Αποκ. 3/γ' 20) και να τους δώσει την ευκαιρία να καθίσουν μαζί Του στον θρόνο Του (Αποκ. 3/γ' 21).

Μέσα από τις επτά εκκλησίες βλέπουμε πώς τα παιδιά του Θεού απομακρύνονται από κοντά Του. Παρότι η μάχη έχει δοθεί, ορισμένοι ακόμη στηρίζονται στο κακό και στις δυνάμεις του σκότους. Δεν χωράει αμφιβολία ότι καθώς κοιτάζουμε την ιστορία αυτών των εκκλησιών βλέπουμε την εκδήλωση της Μεγάλης Διαμάχης. Και αυτό θα συνεχιστεί μέχρι και τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Στην ημέρα της Πέμπτης αναφερθήκαμε στην Θεότητα του Χριστού. Γιατί αυτό το θέμα είναι τόσο σημαντικό; Η Ε. Χουάιτ γράφει πάνω σ' αυτό: «Από τη στιγμή που ο Θεϊκός νόμος είναι ιερός όσο ο Ίδιος ο Θεός, μόνο κάποιος Ίσος με τον Θεό θα μπορούσε να κάνει την εξιλέωση για την παράβασή του. Μόνο ο Χριστός θα μπορούσε να λυτρώσει τον άνθρωπο από την κατάρρα του νόμου και να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον Ουρανό. Ο Χριστός επωμίστηκε την ενοχή και τον αποτροπιασμό της αμαρτίας – της αμαρτίας που είναι τόσο αποκρουστική στον Θεό και προκάλεσε τον διαχωρισμό του Πατέρα από τον Υιό Του. Ο Χριστός έφθασε στα πιο χαμηλά επίπεδα της εξαθλίωσης για να σώσει την καταστραμμένη φυλή.» God's Amazing Grace, σ. 42.

«Οι άγγελοι γονυπέτησαν στα πόδια του Αρχηγού τους και προθυμοποιήθηκαν να προσφέρουν εκείνοι θυσία για τον άνθρωπο. Η ζωή όμως ενός αγγέλου δεν ήταν δυνατόν να πληρώσει το χρέος. Μόνο Εκείνος που έπλασε τον άνθρωπο, είχε τη δύναμη να τον λυτρώσει... Τους γνωστοποιήθηκε ότι εφόσον ο νόμος του Κυρίου αποτελεί το θεμέλιο της διακυβέρνησής Του τόσο στον ουρανό όσο και στη γη, ακόμη και η ζωή ενός αγγέλου δεν θα γινόταν αποδεκτή θυσία για την παραβίασή του. Καμία από τις εντολές του δεν μπορούσε να ακυρωθεί ή να μεταβληθεί προκειμένου να ανταποκριθεί στην αμαρτωλή κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει ο άνθρωπος. Αλλά ο Υιός του Θεού ο οποίος είχε δημιουργήσει τον άνθρωπο μπορούσε να κάνει εξιλασμό γι' αυτόν... Αν υπήρχε περίπτωση να τροποποιηθεί ο νόμος, ο άνθρωπος θα μπορούσε να σωθεί χωρίς τη θυσία του Χριστού. Αλλά το γεγονός ότι ήταν απαραίτητο να δώσει ο Χριστός τη ζωή Του για την αμαρτωλή φυλή, αποτελεί απόδειξη ότι ο νόμος δεν απαλλάσσει τον αμαρτωλό από τις αξιώσεις που επιβάλλει σε αυτόν. Αποδείχθηκε ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. Με το θάνατο του Χριστού έγινε βεβαία η καταστροφή του Σατανά... Το ίδιο γεγονός ότι ο Χριστός υπέστη την τιμωρία της παράβασης του ανθρώπου αποτελεί αναντίρρητο επιχείρημα για όλα τα λογικά πλάσματα του Θεού ότι ο νόμος Του είναι αναλλοίωτος, ότι ο Θεός είναι δίκαιος, εύσπλαχνος, πρόθυμος για αυταπάρνηση και ότι η δικαιοσύνη και η ευσπλαχνία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένες στο διακυβερνητικό σύστημα του καθεστώτος Του.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 45,47,51,52.